

Sygn. akt IC 927/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Świerad

Protokolant: sekr. sądowy Tomasz Kurlej

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S. (1)

przeciwko E. K.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

Sygn. akt IC 927/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19.12.2013 roku

Pozwem inicjującym przedmiotowe postępowanie powód J. S. (1) domagał się zasądzenia od pozwanego E. K. kwoty 100.060 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 50.000 zł od dnia 15.04.2013 roku, a od kwoty 50.060 zł od dnia 23.05.2013 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania (k. 1-4).

Uzasadniając swoje żądanie powód podniósł, że w dniu 14.04.2008 roku pożyczył pozwanemu kwotę 50.000 zł na okres 5 lat. Strony ustaliły, że od udzielonej pożyczki powodowi należne będą odsetki w kwocie 835 zł miesięcznie. Umowa ta została stwierdzona na piśmie, gdyż pozwany własnoręcznie sporządził pokwitowanie kwoty pożyczki oraz przyjął warunki spłaty pożyczki. Powód podkreślił, że w dacie podpisywania umowy pozostawał z pozwanym w towarzyskich i koleżeńskich relacjach. Po zawarciu tej pożyczki relacje między stronami uległy pogorszeniu. Pozwany nie wywiązał się ze swoich zobowiązań względem niego i nie zapłacił kwoty głównej pożyczki, ani odsetek. Termin spłaty pożyczki upłynął w dniu 14.04.2013 roku. Pismem z dnia 22.04.2013 roku powód wezwał pozwanego do zwrotu pożyczki z odsetkami, lecz nie spełnił on świadczenia. Powód podał, że na dochodzoną kwotę składa się należność główna w kwocie 50.000 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne od kwoty pożyczki w wysokości 50.060 zł od dnia 14.04.2008 roku doliczone do roszczenia głównego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd nakazał pozwanemu E. K. aby w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacił powodowi J. S. (1) kwotę 100.060,60 zł (sto tysięcy sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: - 50 000 zł. (pięćdziesiąt tysięcy złotych) od dnia 15.04.2013r. do dnia zapłaty - 50 000 zł. (pięćdziesiąt tysięcy złotych) od dnia 23.05.2013r. do dnia zapłaty albo wniósł w tymże terminie sprzeciw do tut. Sądu (k.23).

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego, jeżeli zostanie ustanowiony pełnomocnik z wyboru (k. 32-38).

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany przyznał, że w dniu 14.04.2008 roku zawarł z powodem umowę pożyczki. Pozwany znaczył przy tym, że wbrew twierdzeniom powoda pozostawał z nim w towarzyskich stosunkach znacznie dłużej niż wynika to z pozwu. Pozwany podał, że po przekazaniu kwoty pożyczki strony ustaliły, że zostanie ona zwiększona o 70.000 zł. Celem zabezpieczenia zwiększonej pożyczki strony ustaliły, że będzie nią nieruchomości położona w B. obj. KW (...) własności syna pozwanego tj. M. K.. Ponadto strony ustaliły, że sygnatariuszami umowy pożyczki w łącznej kwocie 120.000 zł będą ich synowie a to M. K. i S. S. (1). I tak w dniu 27.09.2008 roku M. K. i S. S. (1) zawarli umowę, na którą składa się kwota 50.000 zł z dnia 14.04.2008 roku i kwota 70.000 zł. Pozwany podał, że w dniu 7.10.2008 roku aktem notarialnym obciążono hipoteką umowną na kwotę 120.000 zł w/w nieruchomości. Według pozwanego strony jak i ich synowie doszli do porozumienia w sprawie sprzedaży na rzecz S. S. (1) przez M. K. nieruchomości gruntowej obj. KW (...). W związku z tym, że nieruchomość ta obciążona była hipoteką, pozwany w porozumieniu z synem zwrócił powodowi całość pożyczki w kwocie 120.000 zł, a S. S. (1) potwierdził to w akcie notarialnym warunkowej umowy sprzedaży. Kwota dochodzona niniejszym pozwem została zatem spłacona. Pozwany zaznaczył, że relacje między stronami uległy pogorszeniu dopiero, gdy powód odkrył, że zakupiony od jego syna grunt nie nadaje się do budowy apartamentowca. Powód jednak zdaniem pozwanego miał około rok czasu - do zawarcia umowy przenoszącej własność - na dokładne sprawdzenie gruntu. Obecnie powód zdaniem pozwanego próbuje obarczyć jego odpowiedzialnością za własną niefrasobliwość.

W piśmie z dnia 11.09.2013 roku (k. 57-59) powód zaprzeczył, aby po 14.04.2008 roku strony ustaliły, że pożyczka zostanie zwiększona do kwoty 120.000 zł. Powód podał, że kwota pożyczki objęta przedmiotowym postępowaniem była jedyną pożyczką jakiej udzielił pozwanemu. Pożyczkę z dnia 27.09.2008 roku zawarli synowie stron. Zdaniem powoda pozwany na użytek tegoż postępowania stara się połączyć dwie umowy pożyczki, które były zupełnie innymi umowami, zawartymi w innych datach na inne kwoty, a także posiadające różne terminy i warunki spłaty. Powód zaznaczył, że gdyby jak postuluje pozwany, pożyczona kwota 50.000 zł miała być elementem pożyczki udzielonej przez S. M. K. wówczas stosowna adnotacja znalazłaby się w tej umowie z dnia 27.09.2008 roku, gdyż pomimo czasowej zażyłości rodzin stron, wszystkie operacje pieniężne były dokumentowane w formie pisemnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony poznały się w 2007 roku przy okazji montowania przez pozwanego kuchni w domu powoda i w ten sposób się zaprzyjaźniły. Pozwany zajmował się projektowaniem wewnątrz prowadził w tym zakresie działalność gospodarczą. Był także częstym gościem w domu powoda.

(dowód: częściowo zeznania powoda k. 78 1:46:23, częściowo zeznania świadka S. S. (2) k. 78 0:19:50, częściowo zeznania świadka R. S. (1) k. 78 0:42:48, częściowo zeznania A. K. k. 78 0:57:11, zgłoszenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k. 46-47, w aktach Ds. 1218/10/K: zgłoszenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k. 1-3, notatka urzędowa k. 31)

Pozwany E. K. pragnął dokończyć prace wykończeniowe w domu i potrzebował na to środków finansowych, którymi nie dysponował. Nie mógł zaciągnąć pożyczki w banku, gdyż nie potrafił wiarygodnie dla banku przedstawić sytuacji materialnej. Pozwany chciał od powoda pożyczyć środki finansowe. Powód posiadał środki finansowe na udzielnie pozwanemu pożyczki ze sprzedaży nieruchomości należących do niego, jego żony i syna a położonych w B. w kwocie 85.000 USD. Część tej kwoty powód wraz z małżonką zainwestowali w zakup mieszkania dla córki w O..

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k. 78 2:10:52, częściowo zeznania powoda k. 78 1:46:23, częściowo zeznania świadka S. S. (1) k. 78 0:19:50, częściowo zeznania świadka R. S. (1) k. 78 0:42:48, w aktach II K 121/ 11: protokół przesłuchania E. K. k. 23)

W dniu 14.04.2008 roku pozwany E. K. pożyczył od powoda kwotę 50.000 zł. Pozwany pisemnie potwierdził odbiór od powoda kwoty 50.000 zł tytułem pożyczki, którą zobowiązał się spłacić w ciągu 5 lat. Pozwany zobowiązał się również do spłaty odsetek od tej kwoty w wysokości 835 zł miesięcznie. W dniu 31.08.2008 roku pokwitował natomiast odbiór kwoty 5.000 USD, którą zobowiązał się zwrócić z odsetkami 20% w rocznie, płatnymi miesięcznie.

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k. 78 2:10:52, częściowo zeznania powoda k. 78 1:46:23, częściowo zeznania świadka R. S. (1) k. 78 0:42:48, częściowo zeznania A. K. k. 78 0:57:11, pokwitowanie z dnia 14.04.2008 roku k. 5, zobowiązanie z dnia 14.04.2008 r. k. 6 w aktach Ds. 1218/10/K: pokwitowanie z dnia 31.08.2008 r. k. 17)

Pozwany jednak potrzebował większej sumy, gdyż chciał rozszerzyć działalność polegającą na wynajmie pokoi, a powód zgodził się na pożyczanie mu dalszych środków finansowych. W dniu 20.09.2008 roku pozwany wraz z żoną podpisał pokwitowanie dotyczące całkowitej kwoty łącznej, sumy wcześniejszych zaliczek a konto w kwocie 70.000 zł i 22.000 USD.

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k. 78 2:10:52, częściowo zeznania powoda k. 78 1:46:23, częściowo zeznania A. K. k. 78 0:57:11, częściowo zeznania świadka R. S. (1) k. 78 0:42:48, w aktach Ds. 1218/10/K: pokwitowanie z dnia 20.09.2008 r. k. 14-16)

W związku z udzieleniem dalszych pożyczek powód zastrzegł jednak konieczność pewnego zabezpieczenia. Strony podejmowały zatem rozmowy dotyczące dokładnego określenia kwot pożyczki, sposobu jej spłaty i zabezpieczenia. Przyjęły również, że umowę w ich imieniu podpiszą ich synowie tj. M. K. i S. S. (1). Pozwanemu zależało na tym, gdyż faktycznie działalność gospodarza była zarejestrowana na jego syna, który był również właścicielem nieruchomości w B. obj KW nr (...) tj. dz. ewid (...), (...), (...), (...) i (...), które otrzymał w drodze darowizny w dniu 3.04.2008 od A. i M. N. - dziadków macierzystych, a które miały być zabezpieczeniem tej umowy.

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k. 78 2:10:52, częściowo zeznania A. K. k. 78 0:57:11, zeznania świadka M. K. k. 78 1:31:53, w aktach Ds. 1218/10/K: kserokopia umowa darowizny z dnia 3.04.2008 r. k. 7-9, pokwitowanie z dnia 20.09.2008 r. k. 14-16, w aktach II K 121/11: protokół przesłuchania M. K. k. 31)

W dniu 3.08.2008 roku pozwany przedstawił powodowi przygotowany przez siebie projekt-szkic umowy pożyczki pomiędzy M. K. i S. S. (1) opiewający na kwotę 130.000 zł z 5-letnim okresem płatności. W projekcie tym pozwany proponował spłatę w 5 ratach lub jednorazowo, a zabezpieczeniem pożyczki miała być hipoteka ustanowiona na nieruchomości obejmującej obszar(...) ha stanowiącej dz. ewid (...), (...), (...), (...) i (...). Na umowie tej pozwany podrobił podpis syna, za co został prawomocnie skazany. Projekt ten nie stał się podstawą zobowiązania, gdyż z uwagi na zmiany kursu waluty dolara, kwota pożyczki zmieniała się.

(dowód: częściowo zeznania świadka S. S. (2) k. 78 0:19:50, częściowo zeznania A. K. k. 78 0:57:11, protokół przesłuchania J. S. (2) k. 51, w aktach Ds. 1218/10/K: projekt umowy pożyczki z dnia 3.08.2008 r. k. 20-21, w aktach II K 121/11: opinia grafologiczna k 51-61, akt oskarżenia k. 68-69, wyrok z dnia 6.04.2011 r. k. 83, protokół przesłuchania E. K. k. 23, protokół przesłuchania J. S. (2) k. 28)

Dopiero w dniu (...) synowie stron, według wcześniejszych ustaleń powoda i pozwanego, w których nie uczestniczyli, podpisali umowę pożyczki, według treści, której M. K. pożyczał od S. S. (1) kwotę 120.000 zł. Umowa została zawarta na 5 lat tj. do dnia 27.09.2013 roku. Zabezpieczeniem pożyczki ustanowiono hipotekę wpisaną do KW nr (...). Faktycznie jednak pieniądze pożyczał powód pozwanemu. (...) stron byli jedynie figurantami na tej umowie.

(dowód: częściowo zeznania świadka S. S. (1) k. 78 0:19:50, zeznania świadka M. K. k. 78 1:31:53, umowa pożyczki z dnia 27.09.2008 r. k. 41, protokół przesłuchania J. S. (2) k. 49 i k. 51, protokół przesłuchania S. S. (3) k. 50, w aktach Ds. 1218/10/K: umowa pożyczki z dnia 27.09.2008 r. k 19, notatka urzędowa z dnia 24.06.2010 r. k. 32, w aktach II K 121/11: protokół przesłuchania M. K. k. 14, protokół przesłuchania E. K. k. 23, protokół przesłuchania S. S. (3) k. 29)

W celu wykonania zabezpieczenia umowy pożyczki w dniu 7.10.2008 roku M. K. zawarł z S. S. (1) notarialną umowę ustanowienia hipoteki umownej zwykłej na kwotę 120.000 zł na nieruchomości obj. KW (...) składającej się z dz. ewid (...), (...), (...), (...) i (...)

(dowód: częściowo zeznania świadka S. S. (1) k. 78 0:19:50, kserokopia wypisu aktu notarialnego z dnia 7.10.2008 r. k. 42-43, w aktach Ds. 1218/10/K: kserokopia wypisu aktu notarialnego z dnia 7.10.2008 r. k. 5-6)

Pozwany wykorzystał środki z pożyczek na przystosowanie pokoi dla gości oraz zakup piły za 12.000 zł. W szczególności w domu założył instalacje: elektryczną, co, wodno-kanalizacyjną, podłogi, wyposażył pokoje, wykonał 6 łazienek, wykonał stolówkę wraz z kuchnią. Pozwany spłacał częściowo zadłużenie wynikające z pożyczki w zakresie odsetek, na co stosowne zapiski przedłożył do postępowania przygotowawczego sam powód.

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k. 78 2:10:52, częściowo zeznania świadka S. S. (2) k. 78 0:19:50, częściowo zeznania A. K. k. 78 0:57:11, zeznania świadka M. K. k. 78 1:31:53, w aktach Ds. 1218/10/K: zapiski powoda dotyczące spłat k. 10-13 i k. 16 i k. 26-28)

Powód od 2009 roku chciał rozpocząć prowadzenie działalności inwestycyjnej. Wiedział, w związku z zabezpieczeniem umowy pożyczki, że rodzina pozwanego posiada nieruchomości, w tym dz. ewid. nr (...) obj. KW (...) poł. w B.. Działka ta należała w przeszłości do rodziców żony pozwanego i nie chciała się ona jej pozbywać, wiedząc, że znajduje się w pobliżu wyciągów narciarskich i można tam stworzyć zaplecze w postaci małej gastronomii lub wypożyczalni nart. Powód nalegał jednak na sprzedaż tej działki. Strony dopuściły zatem możliwość rozliczenia pożyczki z dnia 27.09.2008 roku w ramach nabycia tej nieruchomości. Pozwany nie orientował się dokładnie w granicach tej działki. Na prośbę powoda okazał mu nieruchomości zimą. Z uwagi na zalegający śnieg i niemożność dostania się na tą działkę pozwany okazał orientacyjnie jej położenie. Nie wiedział, że nad działką tą przebiega linia wysokiego napięcia. Powód, ani jego syn, posiadając od pozwanego i jego żony nr działki, której dotyczyła oferta oraz mapę, nie sprawdzili dokładnego jej usytuowania. Nie zatrudnili geodety w celu zweryfikowania położenia tej działki.

(dowód: częściowo zeznania pozwanego k. 78 2:10:52, częściowo zeznania świadka S. S. (2) k. 78 0:19:50, częściowo zeznania świadka R. S. (1) k. 78 0:42:48, częściowo zeznania A. K. k. 78 0:57:11, zeznania świadka M. K. k. 78 1:31:53, zgłoszenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k. 46-47, w aktach Ds. 1218/10/K: wypis z rejestru gruntów k. 24, mapa k. 25, notatka urzędowa k. 31)

Finalizacją pertraktacji stron było sprzedanie w formie warunkowej w dniu 23.03.2009 roku przez M. S. S. dz. ewid. (...) o pow. o, (...). kw (...) za 25.000 zł. W akcie notarialnym znalazło się również oświadczenie S. S. (1), że pożyczka na kwotę 120.000 zł zabezpieczona hipoteką została mu spłacona i w związku z powyższym zwalnia ją spod tego obciążenia.

(dowód: kserokopia wypisu aktu notarialnego z dnia 23.03.2009 r. k. 44-45, w aktach Ds. 1218/10/K: kserokopia wypisu aktu notarialnego z dnia 23.03.2009 r. k. 44-45)

Faktycznie jednak nieruchomość ta została sprzedana za 120.000 zł jako rozliczenie umowy pożyczki z dnia 27.09.2008 roku. Pozwanemu i jego synowi zależało na wpisaniu niższej ceny sprzedaży ze względów podatkowych. Syn stron nie chciał bowiem przekraczać pewnego pułapu podatkowego, gdyż otrzymał tą nieruchomość od dziadków.

(dowód: częściowo zeznania świadka S. S. (1) k. 78 0:19:50)

Wobec braku skorzystania przez (...) z prawa pierwokupu w dniu 18.02.2010 r. w formie notarialnej doszło do przeniesienia własności dz. ewid. (...) o pow. o, (...). kw (...) na rzecz S. S. (1).

(dowód: w aktach Ds. 1218/10/K: kserokopia wypisu aktu notarialnego z dnia 18.02.2010 r. k. 22-23)

Powód dopiero po sfinalizowaniu warunkowej umowy sprzedaży faktycznie sprawdził lokalizację tej działki i wynajął geodetę, po tym jak jego syn ustalił, że nad działką przebiegają linie wysokiego napięcia i usytuowany jest słup je podtrzymujący, co wykluczało zabudowę. Chcąc w pewien sposób zrekompensować sobie stratę dotyczącą zawiedzonych planów prowadzenia na działce działalności gospodarczej, której dotyczyły umowy z dnia 23.03.2009 roku i z dnia 19.02.2010 r. powód wystąpił do pozwanego z żądaniami zwrotu i wyrównana tej straty, albo zwrotu uiszczonych cen sprzedaży. Podkreślał, że pozwany pokazał mu w terenie inną działkę. Pozwany nie był zainteresowany żądaniami powoda. Wówczas stosunki między stronami uległy pogorszeniu.

(dowód: częściowo zeznania powoda k. 78 1:46:23, częściowo zeznania świadka S. S. (2) k. 78 0:19:50, częściowo zeznania A. K. k. 78 0:57:11, częściowo zeznania świadka R. S. (1) k. 78 0:42:48, zeznania świadka M. K. k. 78 1:31:53, zgłoszenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k. 46-47)

Powód zatem w związku z postawą pozwanego w dniu 24.05.2010 roku zgłosił na policji zawiadomienie o popełnieniu przez niego przestępstwa oszustwa podczas dokonywania tej sprzedaży na szkodę jego syna S. S. (1) na kwotę 190.000 zł. Po analizie zgromadzonych materiałów odmówiono wszczęcia śledztwa wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Ustalono, że pozwanemu nie można przypisać zamiaru oszustwa, gdyż nie wprowadził on celowo powoda w błąd.

(dowód: zgłoszenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k. 46-47, w aktach Ds. 1218/10/K: zgłoszenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k. 1-3, postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa k. 38, postanowienie z dnia 24.09.2010 r. k. 57)

Pismem z dnia 22.04.2013 roku powód reprezentowany przez adwokata wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 100.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15.04.2013 roku, wskazując, że oczekuje zwrotu pożyczonej kwoty do 30.04.2013 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania k. 7-8)

Pozwany odmówił zapłaty żądanej przez powoda kwoty i wystosował do reprezentującego go adwokata list, w którym podkreślał, że kwota pożyczki została zwrócona.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 23.04.2013 r. k. 39)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony oraz dokumentów zalegających w aktach spraw związkowych, których treści nie podważano.

Zeznania stron jak i świadków w przedmiotowej sprawie jak i w sprawach związkowych Sąd podzielił jedynie częściowo. Oceniając zeznania stron jak i świadków pozostających ze stronami w bliskich stosunkach rodzinnych Sąd zważył, że nie przedstawiali oni w pełni prawdziwych okoliczności związanych z udzielaniem pożyczek, oraz transakcją kupna sprzedaży dz. ewid (...), ukrywając pewne fakty, które mogłyby dla nich rodzić niekorzystne skutki. Ponadto świadkowie przesłuchiwani w niniejszej sprawie, a to żony i synowie stron byli mocno zaangażowani w spór stron i zeznawali pod ich silnym wpływem, w pewnych momentach powtarzając nawet wyraźnie zdania stron. Mimo dużych rozbieżności w zeznaniach stron i świadków Sąd zebrał materiał dowodowy pozwalający na dokonanie ustaleń faktycznych.

Zeznania powoda Sąd uznał za wiarygodne jedynie częściowo. Powód w swoich zeznaniach eksponował swoje żądania finansowe względem pozwanego, podkreślając całkowitą oddzielność umowy pożyczki z dnia 14.04.2008 roku zwartej bezpośrednio z pozwanym. W ocenie Sądu te zeznania powoda są niewiarygodne przede wszystkim w kontekście dokumentów, które sam przedłożył do postępowania w którym zgłaszał popełnienie przez pozwanego oszustwa. Z dokumentów tych bowiem jednoznacznie wynika, że ustalenia dotyczące całkowitego rozliczenia stron z pożyczonych środków finansowych zawierała umowa z dnia 27.09.2008 roku - pokwitowanie z dnia 20.09.2008 roku. Ponadto powód nie pamiętał nawet dokładnej daty zawarcia umowy pożyczki o zwrot, której wystąpił w przedmiotowym postępowaniu. Błędnie określał transze pożyczki z dnia 27.09.2008 r. Powód niewiarygodnie przedstawiał również skąd jego syn posiadał środki na udzielnie pozwanemu pożyczki. Sam S. S. (1) wyjaśniał, że posiadał oszczędności ze sprzedaży 1/6 nieruchomości wraz z rodzicami, a nie sprzedaży segmentu jak podawał powód. Powód w ocenie Sądu niewiarygodnie przedstawiał również cenę oferowaną przez pozwanego za sprzedaż dz. ewid (...) na kwotę 200.000 zł. Faktycznie cena sprzedaży tej nieruchomości wynikała z rozliczenia umowy pożyczki na kwotę 120.000 zł. Mało przekonywująco powód wyjaśnił kto faktycznie wystąpił z inicjatywą sprzedaży dz. ewid (...). W tym zakresie przekonywująco zeznawała A. K. i M. K.. Powód również niewiarygodnie przedstawił, że wszelkie pisemne pokwitowania i projekty umów bez konsultacji i jego pomysłów pozwany sporządzał samodzielnie. Jest to nielogiczne

w kontekście pokwitowania z dnia 14.04.2008 roku i ustalenia odsetek od tej kwoty pożyczki. Bardzo wątpliwym jest, że pozwany samodzielnie, bez wyraźnego żądania powoda godziłby się na tak wysokie odsetki umowne.

Zeznania pozwanego również nie były w pełni prawdziwe. W szczególności niewiarygodne były dla Sądu wyjaśnienia pozwanego dotyczące sposobu rozliczenia umowy pożyczki z dnia 27.09.2008 roku. Pozwany próbował tłumaczyć, że część pieniędzy spłacił powodowi w formie pracy, ale na tą okoliczność nie przedstawił żadnego dokumentu. Skoro strony bardzo skrupulatnie odnotowywały pisemnie własne rozliczenia, wątpliwym jest, że nie odnotowały pisemnie rozliczenie pracy pozwanego w ramach pożyczki. Zdaniem Sądu powyższe świadczy o tym, że pozwany nie rozliczył się z kwoty pożyczki w podawany przez siebie sposób, lecz w formie sprzedaży dz. ewid. (...), za którą oferowano więcej niż faktycznie odzwierciedlał akt notarialny. Pozwany niespójnie przedstawiał wartość materialną tej działki, wskazując - pytany o tą samą okoliczność w różnych kontekstach - różne jej wartości.

Sąd nie podzielił zeznań S. S. (1), iż powód posiadając od niego pełnomocnictwo prowadził z pozwanym pewne pertraktacje dotyczące zawierania umowy pożyczki. Jak wynika z dokumentów zalegających w aktach spraw związkowych i przekonywujących w tym względzie zeznań pozwanego i M. K., S. K. i M. K. byli jedynie figurantami na umowie z dnia 27.09.2008 roku, gdyż faktycznie pieniądze te pożyczał powód do rąk pozwanego, a nie syna, na rozbudowę domu. Okoliczność tą w swoich zeznaniach potwierdziła również R. S. (1). Poza tym bardzo silnie zainteresowanym zwrotem kwoty wynikającej z tej umowy był powód, a nie jak wynikało to z umowy dający pożyczkę – S. S. (1). Powyższe okoliczności w ocenie Sądu świadczą o tym, że to powód był osobą faktycznie udzielającą pożyczek pozwanemu także tej z daty 27.09.2010 roku. Sąd uznał również za niewiarygodne zeznania świadka w kwestii tego jakie kwoty obejmowała opisywana przez niego pożyczka, w szczególności, że dokonano dwóch transz wypłat z tej pożyczki w sierpniu i wrześniu. W aktach DS1218/10/K zalega pokwitowanie z dnia 20.09.2008 r. podpisane przez pozwanego i jego żonę, w którym jest mowa o sumie wcześniejszych zaliczek udzielonych a konto. Poza tym świadek nie potrafił określić wysokości przekazanych transz, zasłaniając się niepamięcią, co w ocenie Sądu potwierdza okoliczność, że opisywana przez świadka umowa pożyczki zawierała w sobie także pożyczkę udzieloną pozwanemu w dniu 14.04.2008 r.

Zeznania świadka R. S. (1) na okoliczność przekazania pieniędzy wynikających z pokwitowania z dnia 14.04.2008 roku jak i środków finansowych posiadanych przez powoda na udzielnie takiej pożyczki pozwanemu Sąd uznał za wiarygodne. Sąd nie podzielił zeznań świadka na okoliczność udzielonej przez syna pożyczki z dnia 27.09.2008 roku, gdyż w tym czasie nie była w Polsce. Informacje na ten temat czerpała tylko od powoda i syna. Sąd nie podzielił również zeznań świadka w zakresie tego skąd S. S. (1) posiadał środki na pożyczkę udzieloną w dniu 27.09.2008 roku. Te zeznania świadka pozostają w sprzeczności z zeznaniami samego S. S. (1), który podawał, że środki na ten cel posiadał ze sprzedaży wraz z rodzicami domu w B. T., a nie sprzedaży segmentu, jak wyjaśniała R. S. (1). Zeznania świadka na okoliczność zakupu przez syna działki od M. K. również nie były w pełni wiarygodne. Świadek podawał bowiem pierwotnie, że nic o takiej transakcji nie wiedział, po czym dodał, że pojawiły się trudności związane z położeniem tej działki.

Zeznania świadka A. K. Sąd również podzielił jedynie częściowo. Świadek zdaniem Sądu niewiarygodnie przedstawiła wysokość spłat pożyczki, nie pamiętała tych okoliczności dokładnie. Ponadto podawała zdaniem Sądu nieprawdziwie, iż pozwany nie wykorzystał w całości pożyczki otrzymanej od powoda, obawiając się niemożliwości jej spłaty. Te zeznania świadka są wewnątrzni sprzeczne. Świadek opisał bowiem dokładnie remont jakiego dokonał z pozwanym za środki uzyskane z pożyczki od powoda, które biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego w całości pokryła pożyczona suma. Zeznania świadka dotyczące zaciągania na ten remont dodatkowych kredytów w banku i zakupów na raty pozostały gołosłowne. Świadek nie potrafił nawet wskazać dokładnej daty zaciągnięcia kredytu bankowego. Podobnie niewiarygodnie świadek przedstawiał okoliczności podpisania przez pozwanego za syna projektu umowy pożyczki z dnia 3.08.2008 roku. Sąd nie podzielił zeznań świadka również na okoliczność, że kwota wynikająca z pożyczki z dnia 27.09.2008 roku została w większości spłacona a formie gotówki, a częściowo za 25.000 zł w formie nabycia nieruchomości. Zeznania świadka są w tym zakresie bardzo wątpliwe, skoro wszelkie rozliczenia odbywały się

w formie pisemnej. Bardzo kontrowersyjnym jest zatem, że pozwany przygotowujący pokwitowania i projekty umów nie sporządził pisemnego potwierdzenia spłaty finansowej pożyczki, co leżało przecież w jego interesie.

Zeznania świadka M. K. na okoliczność rozliczenia umowy pożyczki z dnia 27.09.2008 roku Sąd uznał za niewiarygodne. Świadek nie znał szczegółów tych spłat. Niewiarygodnie przedstawił również wysokość ceny sprzedaży, biorąc pod uwagę, że wysokość pożyczki wynosiła 120.000 zł, a świadek nie potrafił podać, w jaki sposób ojciec spłacił pozostałe 95.000 zł, przyjmując, że nieruchomości została sprzedana za 25.000 zł.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotowa sprawa dotyczyła pożyczki udzielonej przez powoda pozwanemu w dniu 14.04.2008 roku. Udzielenie tej pożyczki było między stronami niesporne, sporna natomiast była kwestia zawarcia kwoty tej pożyczki w umowie pożyczki z dnia 27.09.2008 roku, podpisanej między synami stron oraz spłaty tej pożyczki. W ocenie Sądu na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w tym porównania zeznań stron i świadków zdaniem Sądu pożyczka z dnia 14.04.2008 roku została spłacona. Powód zatem nie posiadał uprawnienia do dochodzenia jej zwrotu wraz z odsetkami umownymi, toteż powództwo oddalono.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem -§ 2.

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy był złożony, gdyż dotyczył pożyczek udzielanych faktycznie przez powoda pozwanemu na remont i wykończenie przez niego domu od kwietnia 2008 do września 2008 roku. Analizując zatem umowę pożyczki z dnia 27.09.2008 roku i z dnia 14.04.2008 roku Sąd zbadał zgodny zamiar stron i cel umowy, nie opierając się dosłownie na treści tych umów, zgodnie z art. 65 par 2 kc.

Okoliczności przedmiotowej sprawy wskazują, że strony chcąc dokonać całościowego rozliczenia i ustalić zarówno wysokość zobowiązania pieniężnego oraz warunki jego spłaty prowadziły pertraktacje w sierpniu i wrześniu 2008 roku, których finalizacją było spisanie umowy z dnia 27.09.2008 roku, którą podpisali synowie stron. Umowa ta obejmowała również zobowiązanie pozwanego do spłaty pożyczki wynikające z dnia 14.04.2008 roku.

Okoliczność tą jednoznacznie potwierdzają dokumenty przedłożone osobiście przez powoda do sprawy DS. 1218/10/ k k. 10-21 i k. 26-28, w szczególności pokwitowanie z dnia 20.09.2008 roku podpisane przez pozwanego i jego żonę (k. 14 w aktach związkowych), z którego wynika, że pozwany i jego żona potwierdzili odbiór od powoda sum wcześniejszych zaliczek a konto w kwocie 70.000 zł i 22 USD. Kwoty te łącznie po przeliczeniu dolarów na złotówki według szczegółowych i pisemnych ustaleń stron znalazły odzwierciedlenie w umowie z dnia 27.09.2008 roku, które dokładnie powtarzają ustalenia stron dotyczące zabezpieczenia i stron umowy pożyczki, które znalazły się w pokwitowaniu z dnia 20.09.2008 roku

Według ustaleń Sądu synowie stron w/w umowy pożyczki z dnia 27.09.2008 roku byli tylko figurantami wpisanymi z imienia i nazwiska. Faktycznie jednak pożyczki tej udzielał powód pozwanemu. Świadczy o tym chociażby fakt, że synowie stron się nie znali, a wszelkie pertraktacje związane z tą umową toczyły tylko i wyłącznie strony. Ani S. S. (1), ani M. K. nie brali również udziału w przekazywaniu sum objętych umową. Wszystko odbywało się poza nimi. Oni brali jedynie udział w spotkaniach u notariusza oraz w podpisaniu umowy z dnia 27.09.2008 roku. Wynika to przede wszystkim z zeznań R. S. (1), która podawała, że pożyczka z dnia 27.09.2008 roku została udzielona na dokończenie domu w przez pozwanego. Poza tym o faktycznym pożyczkobiorcy i pożyczkodawcy świadczy fakt, że to powód jako główny zainteresowany podjął działania dotyczące zgłoszenia oszustwa, którego miał dopuścić się pozwany przy sprzedaży działki. Powód przy tym w pozwie i swojej postawie procesowej eksponował rozdzielną umów pożyczki z dnia 14.04.2008 roku i 27.09.2008 rok i rozliczenie tej ostatniej między synami stron. W swoich

zeznaniach jednak główny nacisk kładł właśnie na zakup w ramach rozliczenia umowy pożyczki z dnia 27.09.2008 roku nieruchomości tj. dz. ewid (...), co w ocenie Sądu jednoznacznie wskazuje na to, że w/w umowy pożyczki były ze sobą powiązane. Ponadto syn powoda S. S. (1) nie znał dokładnych kwot przekazanych pozwanemu, ani dat, mimo, że były to duże sumy, pochodzące jak podawał z oszczędności. O faktycznych podmiotach pożyczki z dnia 27.09.2008 świadczą również zeznania świadka R. S. (2), których Sąd nie podzielił w całości z uwagi na niespójność. Zeznania te świadczą jednak zdaniem Sądu o faktycznych relacjach stron oraz osobach, których dotyczyła pożyczka z dnia 27.09.2008 roku. R. S. (1) początkowo podawała, że nie wiedziała nic o kupnie przez syna działki od pozwanego, lecz problemy związane z położeniem tej działki utożsamiała jako problemy samego zainteresowanego powoda.

Faktycznie umowa pożyczki z dnia 27.09.2008 roku zawierająca również zobowiązanie z umowy z dnia 14.04.2008 roku została między stronami rozliczona w postaci nabycia przez S. S. (1) od M. K. dz. ewid (...) w dniu 18.02.2010 roku. Umowa pożyczki z dnia 27.09.2008 r. nie została rozliczona w żaden inny sposób, w szczególności przez spłatę faktycznie części zobowiązania. Zeznania pozwanego, M. K. i A. K. są na ten temat rozbieżne i całkowicie nieprawdziwe. Każda z w/w osób podawała inną wersję.

Wobec jednak rozliczenia w taki sposób łączącej faktycznie strony postępowania umowy z dnia 27.09.2008 roku, która obejmowała również umowę z dnia 14.04.2008 roku, brak jest podstaw do uwzględnienia przedmiotowego roszczenia powoda.

Umowa pożyczki sporządzona przez strony jak również przepisy kodeksu cywilnego nie przewidują możliwości domagania się na gruncie umowy pożyczki dopłat związanych z innymi transakcjami tj. jak w przedmiotowej sprawie z umowy kupna sprzedaży dz. ewid. (...).

S. S. (1) twierdząc, że został wprowadzony w błąd przy zawarciu umowy sprzedaży mógł wystąpić z odpowiednim powództwem cywilnym.

Z zeznań świadków i stron wynika, że celem roszczeń dochodzonych przez powoda w przedmiotowej sprawie jest pewne zrekompensowanie sobie niepowodzenia inwestycyjnego, które powód chciał przeprowadzić na dz. ewid. nr (...) obj. KW (...). Powodowi bardzo zależało na zakupie tej działki, miał wobec niej duże plany. Nie sprawdzał jednak przed finalizacją umowy sprzedaży działki dokładnego jej położenia. W związku jednak z usytuowaniem nad jej częścią linii energetycznej, nie mógł na niej zrealizować np. budowy apartamentowca. Pomimo zatem stwierdzenia w akcie notarialnym z dnia 23.03.2009 roku, że umowa pożyczki z dnia 27.09.2008 roku podpisana przez synów stron, która zawierała również kwotę pożyczki z dnia 14.04.2008 roku została w całości spłacona m.in. poprzez rozliczenie w zwrocie tej pożyczki nieruchomości dotyczącej powyższej działki ewidencyjnej, wystąpił ponownie do pozwanego z zwrot zapłaty z umowy pożyczki z dnia 14.04.2008 roku.

Koszty postępowania – opłatą od pozwu obciążono Skarb Państwa, wobec zwolnienia powoda od kosztów sądowych w całości i przegrania przez niego postępowania. Pozwany nie posiadał pełnomocnika z urzędu i nie złożył listy kosztów przez siebie poniesionych.

(...)

1. (...)

2. (...) dni.

N. S. dn. 2.01.2014r.